

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Variæ Jeremianorum vaticiniorum partes variis temporibus sunt elaboratae;

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

DE PROPHETIA JEREMIAE.

I. Disputatur de Auctore Prophetiae, quae Jeremia nomen praefixum gerit. Jeremia ipsi adscribitur Libri compositio, Barucho vero descriptio. II. Varia Jeremianorum vaticiniorum partes variis temporibus sunt elaborate; III. nec juxta temporum ordinem inter se sunt disposita. IV. Recensentur Jeremiae descriptiones quae supersunt. V. Probatur Prophetiae Jeremiae antiquitas. VI. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. VII. Secundum argumentum. VIII. Tertium argumentum.

Disputatur de Auctore Prophetiae, quae Jeremia nomen praefixum gerit. Jeremia ipsi adscribitur Libri compositio, Barucho vero descriptio.

Jer. 1. 1, 5, 7, 9.

Ebr. 11. 37. Gregent. Disput. cum Hier. bano Jul.

R. Ic. Abrab. in Ezech. 1. Abulcar. Hist. Orient. Dyn. 3.

Jerem. 25. 13.

Jer. 29. 1.

Jer. 30. 1.

Jer. 51. 60.

Jer. 45. 1.

Jer. 36. 1, 2, 4.

Jer. 36. 32.

Varia Jeremianorum vaticiniorum partes variis

I. **V**ATICINIORUM nomine suo inscriptorum auctorem se, cum ipso initio, tum etiam passim profiteretur Jeremias: Verba Jeremiae, inquit, filii Helciae, de Sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in terra Benjamin. Tum paulopost sic ipse de se non semel disserit *ἠνω-ἠσοῦντος*, Et factum est verbum Domini ad me. Rursum: Et misit Dominus manum suam, & tetigit os meum. Quibus vero temporibus singula sibi à Deo, à se vero Judaeis, aliisque gentibus edita sint oracula, suis signavit locis: unde cognoscitur eum pene puerum, anno primum Josiae decimo tertio vaticinia sua auspiciatum, regnantibus deinde Joachazo, Joakimo, Jechonia, & Sedeciae, per annorum circiter quadraginta decursum, ad Urbis usque excidium, quod Sedeciae undecimo contigit, Dei mandata ac futura mala in Judae Benjamin tribubus, populo denuntiassse: Godolia deinde, qui Sedeciae fuerat suffectus, ab Ifinaele interfecto, ipsum Jeremiam cum Barucho, à Johanano filio Caree, in Aegyptum fuisse abductum, & novis vaticiniis Judaeos illic degentes, Aegyptum, aliasque gentes conterritum. Quo factum esse ferunt, ut concitatis adversum se hominibus nefariis, popularibus suis, quos crebris objurgationibus incessabat, lapidibus demum Taphnis oppressus sit; quo pertinere creditur istud ex Epistola ad Ebraeos, *ἰλιθάδωνος*, lapidibus casti sunt: vel juxta Gregentium, jaculis in caeno sit confixus. Verum cum ejus obitus non aperte in Scriptura sit expressus, superesse eum ad hanc diem in vivis, & cum Elia supremis mundi temporibus appariturum fore plerique Patres arbitratu sunt. Quidam ex Ebraeis, in patriam ex Aegypto cum Barucho remeasse asseverarunt. Mirari porro subit, cur scripserit Abrabaniel Jeremiam cum Jechonia in Babyloniam fuisse deportatum, atque illic diem suum obiisse; Abulfaragius vero, inventam in Aegypto ejus urnam Alexandrum deportasse Alexandriam, ibique esse sepultum. Quae inter Rabbidorum deliria & Arabum nugas amandamus. Porro non voce solum prolata haec à se vaticinia, sed in literas etiam Dei jussu à se fuisse relata non semel docet: velut vicefimo quinto capite, cum ait: *Et adducam super terram illam omnia verba mea, quae locutus sum contra eam; & omne quod scriptum est in Libro isto, quaecunque propheta vit Jeremias adversum omnes gentes.* Item alibi: *Et haec sunt verba Libri, quem misit Jeremias Propheta de Jerusalem ad reliquias seniorum transmigrationis.* Et tricesimo capite: *Hoc verbum quod factum est ad Jeremiam à Domino dicens: Haec dicit Dominus Deus Israel dicens: Scribe tibi omnia verba quae locutus sum ad te, in Libro.* Tum ad calcem vaticiniorum suorum: *Et scripsit Jeremias omne malum quod venturum erat super Babylonem in Libro uno; omnia verba haec quae scripta sunt contra Babylonem.* Ad ea autem describenda usum eum opera Baruchi, filii Neriae, haec indicant è quadagesimo quinto capite: *Verbum quod locutus est Jeremias Propheta ad Baruch, filium Neriae, cum scripsisset verba haec in Libro ex ore Jeremiae.* Clariora etiam isthaec è tricesimo sexto capite: *Factum est verbum hoc ad Jeremiam à Domino dicens: Tolle volumen Libri, & scribes in eo omnia verba, quae locutus sum tibi adversum Israel, & Judam, & adversum omnes gentes, à die qua locutus sum ad te, ex diebus Josiae, usque ad diem hanc. Vocavit ergo Jeremias Baruch, filium Neriae, & scripsit Baruch ex ore Jeremiae omnes sermones Domini, quos locutus est ad eum, in volumine Libri.* Deinde: *Jeremias autem tulit volumen aliud, & dedit illud Baruch, filio Neriae, scriba, qui scripsit in eo ex ore Jeremiae omnes sermones Libri, quem combusserat Joakim rex Iuda igni, & insuper additi sunt sermones multo plures quam antea fuerant.*

II. Ex his cognoscitur duplicem primum fuisse vaticiniorum Jeremiae descriptionem; priorem oracula universa à Deo Jeremiae edita ad Joakimi usque tempora complexam, alteram vero longe ampliorem, majori nempe verborum ornatu ac pondere elaboratam, & novis praedictionibus adauctam, graviorumque poenarum comminationibus

tionibus, quibus ulciscendum Deus decreverat recens illud Joaximi regis facinus, ^{temporibus sunt elaborata} cum priorem vaticiniorum Jeremiae libellum discidit, & concremavit. His ergo necesse est multo post subjecta fuisse vaticinia hæc, quæ Jeremiae revelata sunt Sedeciae temporibus. Atque hæc duæ partes prius videntur totam Jeremianarum prædictionum complexionem constituisse. Manifeste id ostendit ipsum Libri Proœmium: *Verba Jeremiae: quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Josia, filii Amon, regis Juda, in tertio decimo anno regni ejus. Et factum est in diebus Ioakim, filii Josia, regis Juda, usque ad transmigrationem Ierusalem, in mense quinto.* Postea vero subnexa sunt ea quæ gessit & prænuñtiavit Jeremias post ultimam Hierosolymorum cladem, & Sedeciae deportationem, quoad ipse cum Barucho in Ægyptum abductus est. Reliqua in Ægypto literis tradita sunt, & hæc quinquagesimi primi capitis clausula terminantur: *Hucusque verba Jeremia.* Quæcumque vero adversus Babylonem quinquagesimo capite ac sequenti mala denuntiantur, eadem videntur in eo extitisse libro, quem per Saraïam Babylonem deferri, illicque prælegi, ac deinde in Euphratem projici jussit. Postremum caput e duobus postremis quarti libri Regum totum fere depromptum est: quo partim ea narrantur, quæ jam supra narraverat Jeremias, partim quæ post ejus obitum evenerunt: velut obitus ipse Jechonia. Splendide itaque halucinabitur, quisquis caput illud Jeremiani partem esse operis censuerit, uti supra adnotavi, cum de libris Regum disserterem. Minime vero dubium mihi est, quin Voluminum sacrorum concinnator Esdras hoc caput à se compositum, & è libris Regum à se, ut nobis verisimile sit, elaboratis, magna ex parte decerptum illuc adtexerit, ut esset argumentum sequentium Jeremiae Threnorum. Atque id propius ad verum videtur accedere, quam, quod opinatus est Sixtus Senensis, à Barucho postremum id caput fuisse adjectum: nec enim credibile est eadem illic iterasse ipsum de Sedeciae infortuniis, quæ paulo superius Jeremia dicente retulerat.

III. Minime vero temporum ordini capitum series respondet, magnaque rerum ^{nec juxta temporum ordinem inter se sunt disposita.} inest confusio; id quod observatum est ab Origene in Epistola ad Africanum, & ab Hieronymo. Nam quæ postrema sunt, Joakimo regnante sunt prædicta, atque alia itidem nonnulla, huc & illuc sparsa, quibus inserta alia sunt, Sedeciae temporibus edita, quædam etiam post ejus deportationem; sive hoc ordine disposita in Baruchi adversariis, eo defuncto reperta sint, cum morte fortasse oppressus ea nondum digessisset, sive casu deinde, aut librariorum incuria confusa ea sint; sive denique temporum rationem insuperhabuerit Baruchus, & certis aliquibus de causis alium ordinem secutus sit; quod non temere credi potest. Nam cum quadraginta quatuor prioribus capitibus Judaicas res exposuisset, sequens ad Baruchum pertinet, reliqua ad extraneas gentes. Conjectura nostra nititur verbis Hieronymi, qui de Jeremiae Prophetia sic præfatur: *Præterea ordinem visionum, qui apud Græcos & Latinos omnino confusus est, ad pristinam fidem correximus.* Ergo Hieronymi interpretatio, quam hodie terimus, ad pristinam fidem correctæ est, pristinumque ordinem sequitur: neque est cur Critici novitii in restituendo hoc ordine desudent; quasi Baruchus & Esdras sapientiores esse velint. Confusio autem interpretationi Septuaginta Senum adhesit, nec ab Hieronymo emendata est. Generatim vero observare licet, res à Prophetis nullo servato ordine, sed sparsim ac confuse fere esse narratas. Nempe sic decuit viros, non rationis humana dictata sequentes, & seriem rerum cogitate texentes, sed divino impulsos motu ac de cælo afflatos, & sacro, si ita loqui fas est, furore correptos. Legimus apud Auctorem libri De vita & morte Prophetarum, qui Dorotheo tribuitur, omnes Prophetas, præter Davidem & Danielem, vaticinia sua non ipsis commendasse literis, sed Scribas, qui in Templo erant, ea quotis quibusque diebus ex vaticinantium ore excepisse: quæ cum alia, aliaque essent, & prout cælestis se dabat ille spiritus, dissipato & indigesto ordine funderentur, ita à Scribis in libros fuisse relata. Hæc partim vera esse, partim aliter se habuisse puto: plures enim quam quos notat Pseudo-Dorotheus, suas ipsos prædictiones ad posteritatis memoriam arbitror descripsisse; nec omnium, qui hanc alii reliquerunt curam, prophetias à Scribis illis fuisse scripto consignatas.

IV. At præter hoc Jeremianorum vaticiniorum opus, & Threnos, de quibus ^{Recensentur Jeremiae scriptiones quæ supersunt.} proxime actum sumus, alia pleraque Jeremias scripsisse fertur. Nam & libros Regum & ipsius nomen præferunt Psalmus sexagesimus quartus, & centesimus tricesimus sextus: & ejus Epistolâ ad captivos in Babyloniâ abducendos constat sextum Baruchi caput, de qua mox disputabimus. Hæc autem Epistola, cum Threnis & Prophetia Jeremiae, unicum efficiebat librum, uti tradunt Origenes apud Eusebium, & Hilarius. Denique ex eo libro, quo calamitates Babyloniis eventuras prædicebat, ^{Euseb. Hist. libr. 6. cap. 25.}